

George Galiș, pastorul fondator al Bisericii Penticostale Române Philadelphia Church of God din Chicago, s-a născut în localitatea Curtici, județul Arad, la 1 august 1936, într-o familie de credincioși, părinții săi, Gligor și Marica, fiind unii dintre cei mai de seamă gospodari ai satului în acea vreme. Biserica Penticostală din Curtici a fost construită de tatăl său, Gligor, chiar în curtea sa. Școala primară a urmat-o în localitatea Curtici, iar la vârsta de numai 9 ani a prins gustul cititului, fiind încurajat de un văr mai mare care venea în fiecare vară să-i viziteze familia. La numai 12 ani avea deja o bibliotecă pe care și-a încropit-o singur, mergând pe la toți oamenii din sat, începând de la preotul satului până la cei care țineau cărțile în pod sau pe oalele de mâncare, ca să le țină de capac.

A urmat școala profesională de electrician din Arad la îndemnul și la insistența tatălui său, care vroia să-i continue munca în atelierul său, cu toate că dragostea și înclinația lui George era studierea cărților. A făcut legământ cu Domnul în apa botezului la vârsta de 18 ani. La doi ani după aceea și-a satisfăcut serviciul militar obligatoriu, în timpul căruia a urmat un curs de radio amatori, care era pasiunea lui de mic copil, fiind printre cei mai buni dintre soldații care urmau acest curs. La terminarea cursului, trebuia să dea un examen de absolvire, în urma căruia putea să fie încadrat în armată ca operator radio. Aflând că George este credincios penticostal, ofițerii responsabili i-au spus că nu va putea da acel examen până nu va semna o declarație că el renunță la credința în Isus Hristos. Cu toate că avea o mare dorință de a deveni radio amator el nu a renunțat la credința lui.

După armată, la vârsta de 23 de ani a cunoscut-o pe Elisabeta, care în data de 26 decembrie 1959 i-a devenit soție. S-au stabilit în Curtici, unde au frecventat Biserica Penticostală (în cadrul căreia fratele George primise botezul cu Duhul Sfânt la vârsta de 14 ani) păstorită de Ștefan Grada, încredințându-i-se slujba de casier al Bisericii. A lucrat în Arad la Fabrica de Lapte, făcând naveta din Curtici în fiecare zi. În timpul acesta s-a născut prima lor fetiță, Daniela, care la câteva luni a decedat, iar după aceea s-au născut George, primul lor fecior și apoi Rodica.

În anul 1965, împreună cu soția și cu cei doi copii s-au stabilit în cartierul Grădiște din Arad, unde au frecventat Biserica Penticostală păstorită de fratele Mariș. Aici s-au născut alți doi copii, Adrian și Ioan. A mai lucrat după aceea și la Aeroportul din Arad, ca mecanic de întreținere, unde comanda tot felul de cărți pentru piloți, devenind atât de renumit încât piloții își făceau intenționat curse la Aeroportul din Arad numai ca să poată împrumuta cărți de la el. În timpul acesta fratele Galiș avea deja acasă o bibliotecă personală de peste trei mii de cărți.

În anul 1970, cu acordul Elisabetei, soția lui, a plecat cu pașaport în Iugoslavia, de unde s-a dus în Lagărul din Viena, Austria, unde a rămas 9 luni de zile, după care a emigrat în Statele Unite, la Chicago, unde a fost găzduit de fratele Sima Onciu, pe care l-a cunoscut cu acea ocazie. În 1972 a ajuns în SUA și restul familiei. La început, a frecventat biserica penticostală din sud, împreună cu alți frați care locuiau în partea de nord a orașului Chicago. Cam 35 de frați și de surori care locuiau în partea de nord a orașului Chicago mergeau de două ori pe săptămână la biserica din sud. Pentru că nu era ușor, frații din partea de nord au închiriat un local pentru închinare în nord, pe strada Damen, cu buna înțelegere a fraților din sud. George Galiș a fost ales ca pastor al primei biserici din nordul orașului, care s-a înființat la 21 octombrie 1973. A slujit ca pastor fără

să fie remunerat, primind salariu de la Spitalul Columbus, unde a lucrat ca instalator timp de 30 de ani, până a ieșit la pensie. Dar el a fost devotat pentru lucrarea Domnului și a făcut-o cu multă plăcere și sârguință: de multe ori și-a împărțit banii lui cu cei în nevoie, iar casa lui a fost deschisă întotdeauna pentru cei care aveau nevoie de o mâncare gustoasă sau de o îmbărbătare. În Chicago s-a născut ultimul fiu al familiei, Ruben, la câțiva ani după venirea în Statele Unite. Prin munca lui neobosită în slujba de pastor a lăsat în urmă amintirea unui mare om al lui Dumnezeu, un model pentru toți aceia care sunt chemați la această slujbă înaltă de a păstori Biserica lui Dumnezeu.

La serviciul de înmormântare au participat, din Chicago, pastorii Cornel Ianchici, Teo Scorțe, Luigi Mițoi, Cristian Ionescu, Sandu Trombițaș, Aurel Balici, Ionel Pintilei, Ismael Ilc, Daniel Chiu, Deliu Ionuț și Valentin Popovici. Din Detroit a participat Simi Timbuc, din Atlanta, Teodor Luca și din Phoenix, Petru Lascău. Consulul General al României, profesor dr. Lucian Leuștean a avut o alocuțiune.

Florin Câmpean, pastorul senior al bisericii Philadelphia din Chicago l-a portretizat în câteva gânduri pe cel care i-a fost prieten și mentor spiritual:

«Dacă aş putea să pictez un portret al acestui titan al credinței l-aș intitula: „Omul cu cinci iubiri”.

Evident, prima lui iubire a fost Dumnezeu. Îndrăgostit de Dumnezeu, a pus totul în slujba Lui și a făcut din cunoașterea lui Dumnezeu ținta căutărilor lui. George W. Galiș a fost un rob loial și umil al Marelui Stăpân.

Pastorul Galiș și-a iubit familia cu o dragoste agape. Destinul lui s-a intersectat mereu cu suferința, iar în mijlocul suferinței a strălucit aurul curat al iubirii sale pentru familia lui, pentru soție și copii.

A treia iubire a fost pentru biserică. După plecarea soției acasă, la Domnul, pastorul Galiș a rămas cunat cu Biserica Philadelphia printr-un legământ nescris al devotamentului și sacrificiului. Toate bucuriile și durerile bisericii au rezonat profund în inima lui, fiind bucuriile și durerile lui. Sentimentele lui pentru biserică au fost similare cu cele ale lui Pavel „căci chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți (tați); pentru că eu v-am născut în Hristos Isus prin Evanghelie” (1 Cor. 4:15).

A patra iubire a fost iubirea de carte. Fără o educație formală, pastorul Galiș s-a îndrăgostit de cărți încă de tânăr. A investit imens în literatură creștină și teologică, astfel că a acumulat un volum impresionant de cărți, biblioteca dânsului fiind probabil mai numeroasă decât a oricărui alt pastor român. Una dintre plăcerile vieții lui era să binecuvânteze cu cărți pastori și laici deopotrivă. Cititul a fost un modus vivendi în universul lui.

În final, a cincea iubire a acestui om al lui Dumnezeu a fost cea pentru tinerii lideri. A devenit un tată spiritual pentru așa de mulți! Un deschizător de uși, un titan al încurajării, un tată devotat fiilor lui spirituali și un pastor pentru pastori. Probabil că, atunci când am devenit pastorul Bisericii Philadelphia la 31 de ani, nu aș fi făcut față slujbei dacă nu era acest bărbat extraordinar lângă mine. Dar acum s-a dus să fie cu Cel pe care L-a slujit! Deja ne este așa de dor de George!”